

Sygn. akt II W 379/24

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2024 roku

Sąd Rejonowy w Nysie, Wydział II Karny, Sekcja ds. Wykroczeń

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Rejonowego Bartłomiej Madejczyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Ewa Chrząstek

Oskarżyciel -----

po rozpoznaniu na rozprawie 13 czerwca 2024 roku sprawy przeciwko

A. H. (1) (H.)

s. Z. i D. zd. W.

ur. (...) w N.

obwinionemu o to, że:

w dniu 29 sierpnia 2023 roku, tj. w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania na adres zamieszkania tj. ul. (...), (...)-(...) N., wbrew obowiązкови będąc właścicielem pojazdu marki T. o numerze rejestracyjnym (...), nie wskazał na żądanie uprawnionego organu tj. Straży Miejskiej m. st. W. komu powierzył wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 07 sierpnia 2023 roku około godz. 20:41,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 Kodeksu Wykroczeń w związku z art. 78 ust. 4 i 5 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. 2012 poz.1137 ze zm.)

1. uznaje obwinionego A. H. (2) za winnego popełnienia zarzucanego czynu, to jest wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 96 § 3 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) złotych,

2. na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. zasądza od obwinionego A. H. (2) na rzecz miasta stołecznego (...) (dwadzieścia) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków oraz na rzecz Skarbu Państwa 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków i opłatę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) złotych.

		Na oryginale właściwe podpisy za zgodność st. sekr. sąd. Ewa Chrząstek
--	--	--

UZASADNIENIE

W oparciu o dowody przeprowadzone w toku rozprawy głównej, sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony A. H. (1) będąc właścicielem pojazdu marki T. o numerze rejestracyjnym (...) został wezwany przez organ, który ujawnił wykroczenie drogowe, tj. Straż Miejską m. st. W. do wskazania w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, komu powierzył wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania 7 sierpnia 2023 roku około godz. 20:41.

/dowód: zeznania A. D.; informacja o ujawnieniu wykroczenia wraz z dokumentacją fotograficzną; dane z (...)/

Obwiniony pomimo doręczenia wezwania 21 sierpnia 2023 r. nie wywiązał się z tego obowiązku.

/dowód: wezwanie; potwierdzenie odbioru wezwania /

Obwiniony nie stawił się na rozprawę, nie nadesłał również wyjaśnień na piśmie.

Ustalając stan faktyczny, sąd oparł się w całości na zeznaniach A. D. ujawnionych na rozprawie, które były wiarygodne.

Nadto sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez strony, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 96 § 3 k.w. stanowi, że kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie podlega karze grzywny.

Obowiązek taki statuuje art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Strażnicy miejscy na podstawie art. 129b ust. 2 i 3 pkt 7 wskazanej ustawy są upoważnieni do żądania tych danych.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne sąd stwierdził, że obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 96 § 3 k.w.

Jednocześnie wina obwinionego nie budziła wątpliwości, gdyż dopuścił się on zachowania niezgodnego z prawem, chociaż bezprawność czynu była rozpoznawalna i mógł on działać zgodnie z normą prawną. Przy czym nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające winę.

Sąd za popełnione wykroczenie wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 500 zł.

Przy wymiarze kary sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, leżące w granicach cech przypisanego obwinionemu wykroczenia, a także dotyczące osoby sprawcy i mające znaczenie dla wymiaru kary.

Kara grzywny w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz wystarczająca do wdrożenia obwinionego do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego, a tym samym spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do niego, gdyż będzie efektywnie wykonywana, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd zasądził od obwinionego tytułem zryczałtowanych wydatków na rzecz miasta stołecznego W. 20 zł oraz Skarbu Państwa 100 zł, a nadto opłatę w wysokości 30 zł.